

**Uchwała Nr XXX/ 173/13
Rady Gminy w Biesiekierzu**

z dnia 21 czerwca 2013 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi Pana Zbigniewa Roguli na działalność Wójta Gminy Biesiekierz

Na podstawie art. 18 ust.2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn.zm.) w związku z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2000r. Nr 98, poz. 1071 z późn.zm.) - Rada Gminy w Biesiekierzu uchwała, co następuje:

§ 1

Po rozpatrzeniu skargi Pana Zbigniewa Roguli na działalność Wójta Gminy Biesiekierz skargę uznaje się za bezzasadną.

§ 2

Skarga została uprzednio rozpatrzona przez Komisję Rewizyjną Rady Gminy w Biesiekierzu i uznana przez nią za bezzasadną z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu, stanowiącym załącznik do uchwały.

§ 3

Niniejszą uchwałę należy doręczyć wnoszącemu skargę.

§ 4

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Gminy Biesiekierz.

§ 5

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

W Y C I A G

**z protokołu Nr XXX/13
sesji Rady Gminy w Biesiekierzu
odbytej w dniu 21 czerwca 2013**

- 1. Ustawowy skład Rady** 15
- 2. Wymagane quorum** 8
- 3. Obecni na sesji** 12
- 4. Wynik głosowania:**
 - liczba głosów „za” 12
 - liczba głosów „przeciw” 0
 - liczba gł. „wstrzym.” się 0

PRZEWODNICZĄCY
Rady Gminy
Jan Batczerek

Uzasadnienie

do Uchwały Rady Gminy w Biesiekierzu

w sprawie rozpatrzenia skargi Pana Zbigniewa Roguli na działalność Wójta Gminy Biesiekierz

W dniu 23 maja 2013r. do Przewodniczącego Rady Gminy w Biesiekierzu wpłynęła skarga Pana Zbigniewa Roguli na działalność Wójta Gminy Biesiekierz.

Komisja Rewizyjna działając zgodnie z przepisami §54 Statutu Gminy Biesiekierz, na posiedzeniu w dniu 10 czerwca 2013r. rozpoznała sprawę skargi Pana Zbigniewa Roguli dotyczącą nieudostępnienia skarżącemu dokumentacji sprawy i decyzji Wójta Gminy z dnia 16 kwietnia 2013r. (znak: UG.III.6220.8.2012) oraz pozbawienie skarżącego prawa czynnego udziału w prowadzonym postępowaniu wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Rozpoznając sprawę Komisja Rewizyjna zapoznała się z dokumentami :

- skarga Pana Zbigniewa Roguli;
- stanowisko Wójta Gminy Biesiekierz wobec skargi;
- pisemne wyjaśnienia pracownika UG Biesiekierz prowadzącego sprawę;
- wykaz dokumentacji dotyczący sprawy znak: UG.Or.III.Oś.6220.8.2012 umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej UG od dnia 15.05.2012 do dnia 22.05.2013r.

Komisja Rewizyjna opracowując swoje stanowisko końcowe oparła się wyłącznie na wykładni prawnej, w szczególności art. 221-239 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2013r. poz. 267) oraz na bazie obowiązującego orzecznictwa sądów administracyjnych. Z przepisów tych wynika, że prawo do wnoszenia skarg, wniosków i petycji jest prawem każdego obywatela zagwarantowanym w Konstytucji RP a realizacją tego konstytucyjnego uprawnienia obywateli gwarantują przepisy przewidziane właśnie w kpa. Złożenie skargi powoduje obowiązek jej rozpatrzenia i załatwienia przez organ właściwy do jej rozpatrzenia. Na podstawie treści skargi uznano, iż Rada Gminy w Biesiekierzu jest właściwa do jej rozpatrzenia.

W odniesieniu do przedstawionych w skardze zarzutów, ustalono, co następuje:

- 1) podniesiony przez skarżącego zarzut, nieudzielenia skarżącemu odpowiedzi na jego zapytanie: „ czy przyznano mu status strony w postępowaniu o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z dnia 16.04.2013r. i nie udostępnienia mu do wglądu akt ww. sprawy i dokumentacji dowodowej...” - uznaje się za niezasadny.

W świetle obowiązującego orzecznictwa, uzyskanie statusu strony, nie jest stwierdzane w osobnej decyzji administracyjnej ani też w postanowieniu wydawanym przez organ prowadzący postępowanie. Status strony postępowania administracyjnego opiera się o czynniki obiektywne, niezależne od woli organu administracji. W związku z tym organ administracyjny nie jest zobowiązany do wydania odrębnego aktu stanowiącego (wyrok NSA z dnia 30.06.1986r. III SA 97/86, ONSA 1987, nr 2, poz.46, potwierdzony przez NSA w wyroku z dnia 10 marca 1989r. wyrok, IV SA 1254/88 , w którym wskazano, że status strony wynika z przepisów prawa materialnego, ustanawiających określone prawa lub obowiązki, a nie z uznania danego podmiotu za stronę przez organ administracyjny).

W świetle powyższego stwierdzić należy, że Wójt Gminy nie był zobowiązany do wydania odrębnego aktu administracyjnego w przedmiocie uznania Pana Zbigniewa Roguli za stronę postępowania. To z akt sprawy wynika, że w prowadzonym od roku postępowaniu, Pan Zbigniew Rogula jest stroną.

- 2) podniesiony zarzut pozbawienia skarżącego prawa czynnego udziału w prowadzonym postępowaniu nie ustalając jego statusu w postępowaniu - uznaje się za niezasadny.

Ustalenie stron postępowania w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia, odbywa się na ogólnych zasadach określonych w kodeksie postępowania administracyjnego. Zgodnie bowiem z art. 28 Kpa, stroną jest każdy, czyjego interesu prawnego bądź obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek.

Ze względu na planowane przedsięwzięcie polegające na *budowie zespołu elektrowni wiatrowych wraz z infrastrukturą towarzyszącą koło miejscowości Kraśnik Koszaliński i Warnino wraz z przyłączeniową, kablową linią elektroenergetyczną od planowanej stacji elektroenergetycznej Warnino do istniejącej stacji elektroenergetycznej Dunowo* – ma zastosowanie delegacja zawarta w art. 74 ust.3 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Z przepisu tego jednoznacznie wynika, że jeżeli liczba stron postępowania o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekracza 20, stosuje się przepis art. 49 Kpa. Zgodnie z tym przepisem, strony mogą być zawiadamiane o decyzjach i innych czynnościach organów administracji publicznej przez obwieszczenie lub w inny zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości sposób publicznego ogłaszania, jeżeli przepis szczególny tak stanowi. W tych przypadkach zawiadomienie bądź doręczenie uważa się za dokonane po upływie 14 dni od dnia publicznego ogłoszenia.

Obwieszczenie, o którym stanowi art. 49 Kpa ma ten skutek, że **każdy zainteresowany, kto uważa się za stronę postępowania**, może dowiedzieć się o toczącym się postępowaniu i jego przebiegu, co umożliwia ewentualny czynny w nim udział. W przypadku takiego przedsięwzięcia, którego oddziaływanie jest znaczące, liczba osób będących stronami postępowania jest znaczna i łatwo o pominięcie którejś z nich w trakcie doręczenia pism, organ z pełną odpowiedzialnością korzysta z przepisów prawa ułatwiających mu prowadzenie postępowania z zachowaniem ustawowej procedury. Pominięcie strony jest podstawą do późniejszego ewentualnego wznowienia postępowania. Zastosowanie trybu publicznego ogłoszenia eliminuje to ryzyko.

Zastosowanie więc trybu obwieszczenia nie może być - jak uważa skarżący - uznane za pozbawienie skarżącego prawa czynnego udziału w przedmiotowym postępowaniu. Wprost przeciwnie, rozszerza w sposób znaczący liczbę stron postępowania zachęcając wszystkich zainteresowanych, poprzez publikację na stronach internetowych tematu sprawy, do brania czynnego udziału w proponowanych rozwiązaniach.

3) brak wskazania w prowadzonym postępowaniu podstawy ustalenia kręgu stron postępowania – uznaje się za niezasadny.

Przepisy dotyczące decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie zawierają szczególnych regulacji co do sposobu określania kręgu stron postępowania w sprawie decyzji. Zgodnie z orzecznictwem WSA, spełnienie przesłanek umożliwiających zastosowanie trybu obwieszczenia winno wynikać z akt sprawy. W toku postępowania ponad wszelką wątpliwość ustalono, że liczba stron przekracza 20, gdyż obszar oddziaływania planowanego przedsięwzięcia o którym mowa w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest znaczący i rozciąga się na kilka sołectw (Kraśnik, Warnino, Świemino, Parsowo, Laski Koszalińskie, Kotłowo i Biesiekierz) w tym kilkudziesięciu właścicieli nieruchomości bezpośrednio sąsiadujących, użytkowników wieczystych i innych osób, którym przysługują ograniczone prawa rzeczowe do nieruchomości położonych w pobliżu planowanego przedsięwzięcia. Obwieszczenie to było również ogłaszane w sąsiednich gminach Karlino i Białogard.

Tak więc zastosowanie przepisu art. 74 ust.3 jest w pełni zasadne. Ograniczenie się do sporządzenia listy stron, ze względu na rozmiar planowanego przedsięwzięcia, mogłoby skutkować nieumyślnym pominięciem nieznaney wcześniej urzędowi jakiejś strony, co skutkować mogłoby uchYLENIEM decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Aby nie dochodziło do takich omyłek, wprowadzono w ustawie o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa.... (

Dz.U.2008.199.1227) odpowiedni przepis (art. 74 ust.3) ułatwiający prowadzenie procedury wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

4) odnosząc się do opisanego w skardze zarzutu uniemożliwienia stronie wglądu w akta sprawy i niewydanie postanowienia o odmowie umożliwienia stronie przeglądania akt sprawy ustalono, co następuje:

Nie można zgodzić się z twierdzeniem skarżącego, iż podany celem umówienia się na przeglądanie akt sprawy telefon nie był przez nikogo odbierany. Nawet gdyby osoba prowadząca sprawę była czasowo nieobecna, to w tym samym pokoju stale pracują dwie osoby. Pod nieobecność jednej osoby, cały czas obecna była inna osoba i w każdym czasie mogła odebrać telefon. Jak wynika z pisemnych wyjaśnień pracowników Urzędu, nikt telefonicznie się w tej sprawie nie kontaktował. Tym samym nie można **uznać za wiarygodne**, że skarżący dzwonił, by umówić się na umożliwienie mu wglądu w akta sprawy.

Brak możliwości niezwłocznego zapoznania się z aktami postępowania o którym skarżący pisze w skardze powołując się na nagrania video, wynikał z faktu, że kilkanaście osób razem wspólnie przybyłych chciało w tym samym czasie oraz w trybie natychmiastowym zapoznać się z aktami, co z uwagi na ograniczenia techniczno - organizacyjne urzędu nie było możliwe. Wójt Gminy zapewnia, że nigdy nie zakwestionował prawa stron do zapoznania się z dokumentacją sprawy, lecz jedynie próbował wszystkim zainteresowanym umożliwić ten dostęp w sposób uporządkowany.

Zawiadomienie o wydaniu przedmiotowej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach obwieszczone zostało na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy i Sołectw oraz na stronie

internetowej Urzędu Gminy w dniu 16 kwietnia 2013 r. Skarżący miał więc wiele dni na zapoznanie się z wydaną decyzją oraz aktami sprawy, czego jednak nie zrobił, poprzestając na jednej zorganizowanej próbie grupowego przeglądania akt.

Reasumując, Komisja Rewizyjna za niezasadny uznała zarzut skarżącego dotyczący niezapewnienia stronom czynnego udziału w toku prowadzonego postępowania, a więc do dnia wydania decyzji. To na stronie stawiającej taki zarzut spoczywa ciężar wykazania istnienia związku przyczynowego między naruszeniem przepisów postępowania a wynikiem sprawy. A takiego dowodu skarżący nie przedstawił w skardze.

Z akt sprawy wynika, że do dnia wydania decyzji organ zapewnił stronom czynny udział na każdym etapie postępowania.

W szczególności organ, działając na podstawie art. 10 § 1 Kpa, zawiadomił (obwieszczenie z dnia 7 lutego 2013r.) wszystkie strony postępowania o możliwości zapoznania się oraz wypowiedzenia **przed wydaniem** decyzji w stosunku do zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Z możliwości tej jednak skarżący nie skorzystał. Skarżący nie wykazał w skardze, by krótkotrwały brak organizacyjnej możliwości zapoznania się z treścią wydanej już decyzji, uniemożliwiło mu dokonanie jakichkolwiek czynności procesowych.

Z uwagi na powyższe nie znajduje się podstaw do uznania skargi Pana Zbigniewa Roguli za zasadną.

